

સલામી સવારની..

ધર્મને ધૂતવી લેવા નેતાઓની ઘોસાઘોસી છે, સાધુ સંતોને લાગી પક્ષોની છાપ, યાજ્ઞપત્રી છે, ઘણાને પેટું છે સગકારણ સંત હૃદયમાં - ઉત્સાહી સંતોની આશીર્વાદ દેવા પડાપડી છે!

સુપ્રભાતમ્

સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ 99789-26251

થાય ઉગણી, ભીડ ભેગી કરવા - પૈસાનું પાણી!! (સપ્ત વિધિ તાયડો)

વાસ્તુમાં ઘૂલ્યુ, ભટકાય વાઢેનો - કેવાં શકન?! (સપ્ત વિધિ)

શિંતન
ગેબી આયા ગેબને, (ગૌર) યદાં લગાઈ ગેબ, ઘિલટ સમાવે ગેબ મેં, (તો) મિટ જાયે સબ ગેબ.
ઉપરોક્ત સાખી કહત કબીરામાંથી લેવામાં આવેલ છે.
કબીર કહે છે કે 'ગેબી' એટલે ગુપ્ત તત્ત્વ યાને 'આત્મા' ગેબી એટલે ગુપ્ત સ્થળથી આવ્યો છે. આ માયાવી દુનિયામાં એટલે ઇન્દ્રિયોમાંથી સ્પર્શી શકાય એવી ચીજોથી ભરેલી દુનિયામાં આવીને વેટમાર્ગે રૂપી આત્માએ એવી ચીજોનાં મોહમાં પડીને પોતાને ગેબ (લાંછન) લગાડી દીધી છે. પણ કબીર કહે છે કે ગેબી જુવ આ મોહમાંથી મુક્ત થઈ પાછો ફરે અને જ્યાંથી આવ્યો તે ગુપ્ત સ્થળે સમાઈ જાય તો તેનાં સઘળા દુર્ગુણ નષ્ટ થઈ જાય. મનુષ્ય જો આ વાત સમજે તો મોહમાયામાંથી તેનો ઉદ્ધાર જરૂર થાય અને પ્રભુસ્મરણ કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે.

- સુવિચાર
- ગમ ખાયે, ધીરજ ધરે, સુધરે સઘળાં કામ, ઉતાવળા તે બાવરા, ક્રિંમત એક બદામ - વિચારદિપ
  - મળ્યો છે દેહ માનવનો તો ધૂપસળી થાજે, સુગંધી અન્યને દેવા તમે જાતે બળી જાજે - જુવનપાયેચ
  - તારામાં જો પ્રેમ નથી તો તું ખરાબમાં ખરાબ પશુ છે - શેખ સાદી
  - ગુંગો માણસ મૌન પાળે તેથી મુનિ નથી બની જતો - ગુણવંત શાહ
  - જે પથ્થર પોતે કપાતો નથી એ તલવારની ધારને વધારે ધારદાર બનાવી શકે છે - સંસ્કૃત સુભાષિત
  - ચાંદીની ચાવી લોખંડના તાળાને પણ ખોલી શકે છે - કણ્ઠ કહેવત
  - આજનું ઔષધ : બે તાંતણા કેસર નવશેકા દૂધમાં ધોળી બાળકને પીવડાવવાથી કરમિયા ૩૦ દિવસમાં મટી જાય છે

(સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા
મહારાજ સમુદ્રગુપ્તા દરબારમાં બે અનુપમ રત્નો હતા. એક ત્રિકાળજ્ઞાની શિવાદિત્ય, અને બીજો અદ્ભૂત શિલ્પી દેવદત્ત, એકવાર દેવદત્તે શિવાદિત્યને કહ્યું, 'મારું મુન્યુ ક્યારે થશે જે જણાવો.' શિવાદિત્યએ કહ્યું, 'હું કોઈના મુન્યુ માટે ભવિષ્ય ભાષતો નથી.' દેવદત્તે વારંવાર મહારાજ સમુદ્રગુપ્તની હાજરીમાં પૂછા કરી એટલે શિવાદિત્યે કુંડળી બનાવી કહ્યું, 'આસઠમું વર્ષ ખરાબ હશે અને ત્રેસઠમું વરસ તમે પુરું નહીં કરી શકો.'
દેવદત્તે વિચાર્યું હજી તો મને સાંઈઠ વર્ષ થયા છે. મારી પોતાની જ સાત મૂર્તિ આહેબુલ બનાવી નાખું કે યમદત્ત લેવા આવે ત્યારે મને ઓળખી જ ન શકે. ત્રેસઠમાં વર્ષની શરુઆતમાં જ યમદત્તે દેવદત્તને લેવા આવ્યા ત્યારે આઠ આબેહુલ શિલ્પમાંથી સાચો દેવદત્ત કોણ છે તેઓ પારખી ન શક્યા. યમરાજા પાસે જઈ પોતાની મુશ્કેલી વર્ણવી.
યમરાજે કહ્યું, 'માનવીની મુખ્ય નબળાઈ પ્રશંસા છે, ત્યાં જઈને તમે દેવદત્તની શિલ્પકલાના વખાણ કરજો એટલે દેવદત્ત ખુદ તમારી સમક્ષ ઉપસ્થિત થશે.' યમદત્તે ફરી આઠ શીલ્પ પાસે જઈ અને વખાણ કરવા લાગ્યા અને બોલ્યા, 'આ શિલ્પી કેવો મહાન હશે! આ શિલ્પીને તો ઈન્દ્રનું સિંહાસન આપવું જોઈએ.' દેવદત્ત આ સાંભળી તરત પ્રગટ થયો અને બોલ્યો, 'આ બધી કૃતિઓ મને બનાવી છે. પૃથ્વીલોકમાં મારા જેવો શિલ્પી થયો નથી અને યવાનો પણ નથી.'
તરત જ યમદત્તે દેવદત્તને લઈ રવાના થઈ ગયા.

૧ લી જુલાઈ-૧૯૩૮ની જેઠ સુદ પૂર્ણિમાનો એ દિવસ. વીજળીના ચમકારે મોતીડા પરોવવાની વાત ગંગાસતીએ ગાઈ હતી. એજ રીતે પૂર્ણિમાના ઉજળા આભના સથવારે વિદ્યાનો દીવો પ્રગટાવવા નાનાભાઈ ભટ્ટ નામના વિદ્યાપુરુષે નિર્ધાર કર્યો. અંતરની દેહતાથી થયેલા નિર્ણયને કોણ રોકી શક્યું છે?
એકવાર શહે ભયાં ફૂલ્યા ને વાયરા ખીલ્યા, હોડીને દૂર શું નહક્યું શું!
કવિવર ઉમાશંકર જોશીએ ઉપરના સુંદર શબ્દોમાં લખ્યું છે તેમ નાનાભાઈના આ ગ્રામ દક્ષિણામૂર્તિના હેતુસભર પ્રયાણને વિપત્તિઓના વાદળનો ઓછાપયો બાધારૂપ બની શકે તેમ ન હતું. આંબલા (ભાવનગરજિલ્લો) ગામની પ્રાથમિક શાળા નાનાભાઈએ સંભાળી. પોતાનું જ સર્જન હતું તેવી ભાવનગરની વિખ્યાત દક્ષિણામૂર્તિ સંસ્થાને પણ છોડીને નાનાભાઈ નીકળ્યા તે નીકળ્યાજ. હૈયામાં એક જ રટણા છે: "સૂઝશે તે કંડીશ, કંઈ નહિ સૂઝે તો સુદર્શન વાટીશ!" એકલરામ નાનાભાઈનું આ મહાભિનિષ્ક્રમણ હતું બુધ્ધના મહાભિનિષ્ક્રમણની યાદ તાજી કરાવે તેવું. ગામડામાં બેસી શિક્ષણનું કાર્ય કરવું. શિક્ષણનો વ્યાપ વધારવો તથા શિક્ષણને જીવન સાથે જોડવાના ત્રિવિધ ઉપાયો કરવાનો નાનાભાઈનો તે કાળનો નિર્ણય આજે પણ એટલોજ પ્રસ્તુત છે. ડિસેમ્બર માસના છેલ્લા દિવસે નાનાભાઈ તો સદાકાળ માટે ગયા (૩૧ ડિસેમ્બર-૧૯૬૧) પરંતુ નૂતન દૈનિકને તે જ રેલાવીને ગયા. ડિસેમ્બર માસમાં નાનાભાઈનું પુણ્ય સ્મરણ અંધકારમાં પણ ઉજાસ પ્રગટાવે તેવું છે.
ગ્રામદક્ષિણામૂર્તિનો પ્રારંભ એ નિર્ણય તો નાનાભાઈ ભટ્ટનો વ્યક્તિગત હતો. પરંતુ શિક્ષણના પ્રશ્નો આજે જ્યારે વિશાળ લોક સમુહ તથા સરકારોને અકળાવે છે ત્યારે નાનાભાઈની વિચારધારા તરફ ફરી નજર નાખવાની વાત આજે પણ કામમાં આવે તેવી છે. આપણે જે

નાનાભાઈના વિરાટ વ્યક્તિત્વની વાતો

શિક્ષણ લઈએ છીએ તેની ગુણવત્તા કેવી છે? અનેક વિચ્છિન્ન તારણો જે સામે આવે છે તે સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવે છે કે શિક્ષણની ગુણવત્તા આજે પણ સંતોષકારક નથી. માળખાગત સુવિધાઓ જરૂર વધી છે પરંતુ જે વિદ્યાર્થીઓનું ઘડતર કરી શકે તેવી કેળવણી આપણે આપી શકતા નથી. દાદા ધર્માધિકારીએ એકથી વધારે વખત આજ વાત તેમના વિદ્યાપીઠના પ્રવચનોમાં કરી છે. માળખાગત સુવિધાઓ સાથે શિક્ષણનો વ્યાપ પણ વધ્યો છે પરંતુ જેમણે શિક્ષણ મેળવેલું હોય તેઓ કંઈક રચનાત્મક પ્રદાન કરીને આર્થિક ઉપાર્જન કરવા માટેનો આત્મવિશ્વાસ ધરાવતા નથી. આથી અનેક શિક્ષિત લોકો કામ મેળવવાની કપરી સમસ્યાનો સામનો કરે છે. શિક્ષણને રોજગારી સાથે આપણે જોડી શક્યા નથી. સામાન્ય નોકરી મેળવવાની ઘટમાળમાં પણ અનેક યુવાનો પોતાનું હીર તથા હામ બચે ગુમાવે છે. બેરોજગારીના આંકડા પ્રતિષ્ઠિત થતા રહે છે. કોઈપણ ભોગે નોકરી મેળવવાની લાલચમાં કેટલાક ક્રોભાંડ પણ થતા રહે છે. દિવસે દિવસે ખર્ચાળ બનતા જતા શિક્ષણનો ખર્ચ વેંદારવામાં અનેક મધ્યમ વર્ગના લોકો પીસાયા કરે છે. નાનાભાઈ તથા મનુભાઈ (દર્શક)એ કેળવણીને જીવનના ઘડતર સાથે જોડવાનો પ્રયાસ કર્યો જેથી શિક્ષાર્થીમાં એક આત્મવિશ્વાસનો સંચાર થઈ શકે. માત્ર સરકાર પર આધાર રાખવાથી નાનાભાઈ જેવું કામ થવું મુશ્કેલ છે સરકાર ઉપરાંત શિક્ષણ સાથે જોડાયેલા લોકો અને જાગૃત સમાજે નાનાભાઈ જેવા સમર્પિત શિક્ષકના જીવન કાર્યને લક્ષમાં રાખીને આજના સમય માટેના શિક્ષણમાં સુધારણાના પ્રશ્નને ફરી વિચારવો જરૂરી બન્યો છે. આ દિશામાં કોઈ

પ્રયાસો નથી થયા તેમ કહેવું ઉચિત નથી. પરંતુ સમસ્યા જે વ્યાપક અને ગંભીર છે તેને નજરમાં રાખીને પ્રથમાં પરિવર્તન કરવું પડશે. ટૂંકગાળામાં થાય તેવું આ કામ નથી. પરંતુ લાંબા ગાળાના આયોજન સાથેના ઠોસ પગલા વધારે સારું પરિણામ જરૂર આપી શકે. નાનાભાઈની સ્મૃતિમાં શિક્ષણ સાથે સંકળાયેલા અનેક પ્રશ્નો માટે પુન: સહચિંતન કરી નક્કર પગલા ભરવાનો આ સમય છે.
દક્ષિણામૂર્તિ વિદ્યાધામના નિમાણમાં એક એક ઈટ નાનાભાઈના લોહી-પસીનાથી ભીંજાયેલી હતી. નાનાભાઈનું જે સ્વપ્ન હતું તેને વાસ્તવિક સ્વપ્ન આ સંસ્થા થકી મળ્યું હતું. એ ભાબત આશ્ચર્ય તથા અહોભાવ ઉપજાવે તેવી છે કે નાનાભાઈ આ સંસ્થા પણ સાપ કાંચળી ઉતારે તેમ છોડે છે. શહેરના જીવનની સુવિધાઓ કે સંસ્થાના કારણે તેમને મળતા માન સન્માનની સહેજ પણ પરવા કર્યાં સિવાય તેઓ અજાણ્યા તથા અપરિચિત ગામડામાં જઈને ગ્રામશાળાની ધૂણી ધખાવવાનો દેહ સંકલ્પ કરે છે. શ્રધ્ધા, સમતા તથા નિર્ણયમાં દેહતા એ નાનાભાઈના જીવનમાં તાણાંવાણાં જેમ

ગૂંથાયેલા હતા. નાનાભાઈની શક્તિ નીડરતામાં તેમજ અનાસક્તિમાં છે તેવું શ્રી નારાયણ દેસાઈનું વિધાન યથાર્થ છે. જુલાઈ-૧૯૩૮માં આંબલા ગામમાં "દક્ષિણામૂર્તિ ગ્રામશાળા" નો દિપક પ્રજ્વળી ઉઠયો. ગામડાની શાળાના "મહેતાજી" નાનાભાઈએ ગ્રામ્ય વિસ્તારમાં ગુણવત્તાયુક્ત કેળવણીનો શંખ ફૂંક્યો. કેટલાક સાથીઓ આ કપરા કામમાં ન જોડાયા એ ખરું પરંતુ બીજા બાજુ દર્શક જેવા મહામાનવ નાનાભાઈના આ યત્નકાર્યમાં આહુતિ આપવા સ્વેચ્છાએ આવી પહોંચ્યા. કેળવણીની ક્રાંતિયાત્રામાં નાનાભાઈનો દક્ષિણામૂર્તિ ભાવનગર પછી આ બીજો મહત્વનો પડાવ હતો. માનવીના ધરબાયેલા સત્યને ખીલવવાનો પ્રયાસ એ આ ઐતિહાસિક પડાવની પશ્ચાદભૂમાં જોઈ શકાય છે. "એકલો જાનેરે" ના કેન્દ્રીય વિચારને નાનાભાઈએ જીવી બતાવ્યો છે. આંબલામાં તૈયાર થયેલી અનેક ચીનગારીઓએ જીવનના વિવિધ ક્ષેત્રોમાં જાગૃતિનો પ્રકાશ લેવાવા યથાશક્તિ પ્રયાસ કર્યો છે. નાનાભાઈએ જીવનના મહત્વના વર્ણકો ઉપર જે વ્યક્તિગત આપવા સ્વેચ્છાએ આવી પહોંચ્યા. કેળવણીનો કલ્યાણમાય નિર્ણયો દ્રઢતા અને સાહસથી કર્યા છે તે આજે પણ પ્રેરણા પૂરી પાડે તેવા છે. આપણા ઘડવૈયા આપણે થઈએ ત્યારે જ આ શક્ય બને છે.
નાનાભાઈ સ્થાપિત ગ્રામ દક્ષિણામૂર્તિ પાવક જવાળાની ખ્યાતિ સમગ્ર દેશમાં થઈ. વિનોબાજી તથા કાકા સાહેબ જેવી હસ્તીઓએ સંસ્થાની મુલાકાત લઈ નાનાભાઈને બીરદાયા. સાંપ્રતકાળમાં જ્યારે શિક્ષણને જીવન સાથે જોડવાની જરૂર વ્યાપક રીતે અનુભવાય છે ત્યારે નાનાભાઈના પ્રયાસો તરફ એક અભ્યાસુની દ્રષ્ટિએ જોવાની જરૂર છે.

કાણના રાણીબોર વી. એસ. ગઢવી

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદનું ૪૯મું અધિવેશન સિકંદરાબાદ ખાતે સંપન્ન ગયું

● ગુજરાત રાજ્યની ૧૨ વર્ષ જૂની પ્રતિષ્ઠિત સાહિત્ય સંસ્થા, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદનું ૪૯મું અધિવેશન સિકંદરાબાદ ખાતે શ્રી ગુજરાતી સેવા મંડળ, સિકંદરાબાદના યજમાન પદે, પરિષદના પ્રમુખ સિતાંશુ યશશંદ્રના અધ્યક્ષ સ્થાને તા. ૨૩ થી ૨૫ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૭ દરમિયાન યોજાઈ ગયું. આ અધિવેશન અંતર્ગત ૨૩ ડિસે. શનિવારે ઉદ્ઘાટન સમારંભ જય જય ગરવી ગુજરાતના ગીત દ્વારા શરુ કરવામાં આવ્યો હતો. સ્વાગતમંત્રી ધનશ્યામભાઈ પટેલ દ્વારા સ્વાગત ઉદ્બોધન કરવામાં આવ્યું હતું. જ્યારે જનકભાઈ બ્રહ્મભટ્ટ દ્વારા સંસ્થાનો પરિચય આપવામાં આવ્યો અને પરિષદના મંત્રી પ્રહુલ્લ રાવલ દ્વારા વાર્ષિક અહેવાલ રજૂ કરાયા બાદ; નિવૃત્ત થયા પ્રમુખ ચંદ્રકાન્ત ટોપીવાળા દ્વારા, તેમના નિવૃત્તિ વક્તવ્ય બાદ સંસ્થાના કાર્યભારની સોંપણી નવનિયુક્ત પ્રમુખ સિતાંશુ યશશંદ્રને કરવામાં આવી. આ પ્રમુખનો પરિચય સમીર ભટ્ટ દ્વારા કરવામાં આવ્યો, ત્યારબાદ પ્રમુખ સિતાંશુ યશશંદ્રે તેમનું વક્તવ્ય આપ્યું. અતિશિ વિશેષ તરીકે કે. શિવારેડી હતા, તેઓનો પરિચય ડો. હસમુખ સી. ઉપાધ્યાય દ્વારા આપવામાં આવ્યો. ત્યારબાદ કે. શિવારેડીએ તેઓનું વક્તવ્ય રજૂ કર્યું. રઘુવીર ચૌધરી અને હર્ષ ભલ્લ ભટ્ટે પ્રારંભિક ઉદ્બોધન કર્યા બાદ, યજમાન સંસ્થાના મહેન્દ્રભાઈ પી. કપાશી દ્વારા આભારદર્શન કરવામાં આવ્યું. પ્રથમ બેઠકમાં 'સાહિત્ય અને રાષ્ટ્ર' વિષય અંતર્ગત ભરત મહેતા દ્વારા 'પ્રશ્ન, નિરામય પારસ્પર્યનો' વિષય અને ઉષા ઉપાધ્યાય દ્વારા 'નુંડે તુંડે રાષ્ટ્રભિન્ન' બાબતે વક્તવ્યો આપવામાં

આવ્યા. આ બેઠકના અધ્યક્ષ સ્થાને પ. ન. શાહ હતા જ્યારે બેઠકનું સંચાલન પ્રજાબેન પટેલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. તા. ૨૪ ડિસેમ્બરે બીજી બેઠક પરેશ નાયકના અધ્યક્ષ સ્થાને 'નાટક' સાહિત્ય સ્વરુપ અન્વયે મધુરાય અને મહેશ ચંપકલાલે અનુક્રમે 'મારા નાયકો, મારા સમકાલીન નાટ્યકારો અને મારી નાટ્યવિભાનાઓ' તથા 'જૂની- નવી ગુજરાતી રંગભૂમિમાં સંક્રાંતિભિંદુઓ' વિષય વક્તવ્યો આપ્યા હતા. આ બેઠકનું સંચાલન ધ્વનિલ પારેખે કર્યું હતું. ત્રીજી બેઠક સતીશ વ્યાસના અધ્યક્ષ સ્થાને યોજાઈ હતી, જેમાં સતીશ વ્યાસે 'કાન્ત: અતીત, સાંપ્રત અને અનાગતને તાગતા સર્જક' વિષયે જ્યારે પ્રહુલ્લ રાવલે 'કાન્ત: મધ્યાહને આશમેલો સૂરજ' અન્વયે જ્યારે રાજેશ પંડ્યાએ 'કાન્તની કવિતા' વિષયે વક્તવ્યો રજૂ કર્યા હતા. રવિવારે રાત્રે કાન્તના જીવન પર આધારિત અને સતીશ વ્યાસ લિખિત નાટક 'જળને પડદે કમલ જોશી અને કલાકાર વૃંદ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું. આ બેઠકનું સંચાલન યોગેશ જોષી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. સોમવારે અધિવેશન સમાપનની બેઠકના અધ્યક્ષપદે રઘુવીર ચૌધરી હતા. જ્યારે બેઠકનું સંચાલન સંધ્યા ભટ્ટે કર્યું હતું. ડો. સી. મુણ્ડાલિની દ્વારા 'આજનું તેલુગુ સાહિત્ય' વિશે વક્તવ્ય આપવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ 'પ્રતિભાવો' રજૂ થયા બાદ પરિષદ અને યજમાન સંસ્થા દ્વારા આભારદર્શન કરી બેઠકની સમાપ્તિ કરવામાં આવી હતી. આ બેઠકમાં રાજ્યના સાહિત્યકારો ઉપરાંત, ગાંધીનગર

સાહિત્યસભાના સભ્યોમાં પૂર્વપ્રમુખ ભરત કવિ, પ્રજાબેન પટેલ, ધ્વનિલ પારેખ, રણછોડ પરમાર, ભગવાનભાઈ કા. ગોહેલ, મહેન્દ્ર રાઠોડ, કનૈયાલાલ ભટ્ટ, રોહિણી પરમાર વિગેરે ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.
● ગુજરાતી દલિત સાહિત્ય પ્રતિષ્ઠાનો ચોથો કાર્યશિબિર તા. ૨૪મી ડિસે. ૨૦૧૭ના રોજ 'સમતા નોલેજ એકેડમી' (સમતા એ જય કેશન ટ્રસ્ટ) મોટેરા, અમદાવાદના યજમાનપદે, 'સમતા નોલેજ એકેડમી, અમરાજીના મુવાડા, સા.કાં. ખાતે' પ્રતિષ્ઠાના પ્રમુખ કેન્દ્રીય સાહિત્ય અકાદમી, દિલ્હી દ્વારા એવોર્ડથી સન્માનિત વાર્તાકાર ડો. મોહન પરમારના અધ્યક્ષપદે એ ન સાહિત્યકાર ભી.ન. વણકર, દાન વાઘેલા, કનુ અસામલીકર, દલપત ચૌહાણ અને ડો. યશવંત વાઘેલાની ઉપસ્થિતિમાં યોજાઈ ગયો. આ કાર્યશિબિરમાં 'દલિત ચેતના' સામયિકના તંત્રી મનોજ પરમાર લિખિત પુસ્તક 'પ્રતીતિ' અને કવિ દાન વાઘેલા લિખિત કાવ્યસંગ્રહ 'આર્ષમય' નું વિમોચન અને લોકાર્પણવિધિ કરવામાં આવ્યો. ત્યારબાદ ડો. યશવંત વાઘેલાએ 'ટૂંકી વાર્તા' વિશે વક્તવ્ય આપતા, 'સમતા નોલેજ એકેડમી' ના સંચાલક

તરીકે સ્વાગત પ્રવચન કર્યું હતું. ડો. મોહન પરમારે અધ્યક્ષીય પ્રવચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ વાર્તાશિબિરમાં વાર્તાકારો રમણ વાઘેલાએ - વાર્તા 'દલધા', મૂળજીભાઈ પરમારે વાર્તા 'પથરી', ભી.ન. વણકરે વાર્તા 'ગોઠડી', અરવિંદ માર્ડને વાર્તા 'કારજ', રામ સોલંકીએ વાર્તા 'થોરનું ડીડું', સંજય ચૌહાણે વાર્તા 'જીવતી લાશો', દલપત ચૌહાણ વાર્તા 'ઓળખ', દાન વાઘેલાએ વાર્તા 'કરજદાર', કનુ અસામલીકરે વાર્તા 'હુંક' અને ડો. મોહન પરમારે વાર્તા 'ખાડ' રજૂ કરી હતી. જે વાર્તાઓ વિશે ચર્ચા-વિચારણા કરવામાં આવી હતી અને તે અંગે 'વાર્તા'ના પરિપ્રેક્ષ્યમાં, વાર્તાઓની મૂલવણી કરીને, જરૂર જણાઈ ત્યાં સુધારાવધારા સૂચવવામાં આવ્યા હતા. અંતમાં મૂળજીભાઈ પરમારે આધારવિધિ કરી હતી.
● દલિત સાહિત્ય વિમર્શ મંચના ઉપક્રમે ૨૪મી ડિસેમ્બર ૨૦૧૭ના રોજ આંબેડકર હોલ ખાતે, ડો. આંબેડકરના માનદ અંગત સચિવ નાનકચંદ રત્નુ લિખિત પુસ્તક 'ડો. આંબેડકરનાં સંસ્મરણો' અન્વયેનું પૂનમચંદ મકવાણાનું વક્તવ્ય યોજાઈ ગયું. જેમાં દલિત સાહિત્યકાર અને નિવૃત્ત આઈએએસ, પ્રવીણ ગઢવી, સાહિત્યકાર ભી.ન. વણકર, કવિ દાન વાઘેલા, સાહિત્યકાર સાહિલ પરમાર અને નારણભાઈ વાઘેલાની સાહિત્ય ખાસ ઉપસ્થિતિ રહી હતી. ડો. આંબેડકરના ચાહકો અને સાહિત્ય ભાવકોએ કાર્યક્રમ માણ્યો હતો.

સાહિત્ય પૂત મૂળજીભાઈ પરમાર 'દલિ'